

F. t. beslutn. vedr. naturgenopretningsplan m.v.

fællesorgan med kompetence på landbrugs- og fiskeriområdet. Den nære sammenhæng mellem amtskommunernes og kommunernes ansvar for fjordens vandkvalitet og erhvervsudøvelsens indflydelse her på tilsiger sådanne overvejelser.

*Bemærkninger til forslagets enkelte afsnit**Ad 1.1.*

Det erhvervsmæssige konsumfiskeri i Limfjorden er fra 1941 til 1991 reduceret med ca. 90 pct. fra 3.800 tons til 394 tons. I perioden 1951 til 1991 er industrifiskeriet faldet fra 2.257 tons til 1.385 tons. Denne type fiskeri finder navnlig sted som trawlfiskeri med parvis bådindsats. Blåmuslingefiskeriet udviser i perioden 1941 til 1991 en stigning fra 7.365 tons til 108.814 tons eller næsten 1.400 pct. Denne udvikling har tilsvarende reduceret antallet af arbejdspladser inden for fiskeriet. Især har blåmuslingefiskeriet påført fjordens miljø betragtelige skader som følge af den teknik, der anvendes ved opfiskningen af muslingerne. Den gældende regulering af dette fiskeri er fastlagt i Fiskeriministeriets bekendtgørelse af 24. april 1992. Bekendtgørelsen bygger bl.a. på en licensordning, dybgangsforskrifter og motorstørrelsesbegrænsninger for fartøjerne, områdebegrænsninger og mindstemål for muslinger. Ikke desto mindre er opfiskningen af blåmuslingebestanden i fjorden i de åbne områder accelereret yderligere til ca. 112.000 tons i 1992, jf. Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelses rapport »Blåmuslingefiskeriet i Limfjorden 1993«. Fiskeriministeriets forslag til ændringer kan føre til en uacceptabel påvirkning af fjordbundens plante- og dyreliv på grund af det meget koncentrerede fiskeritryk, reguleringsforslaget er udtryk for.

I stedet foreslås en maksimal kvote for de åbne områder, reduktion i antallet af licenser, begrænsninger i det kystnære fiskeri og forbud mod fiskeri på vanddybder under 3 m.

Beslutningsforslagets hensigt er at søge blåmuslingefiskeriet bragt i overensstemmelse med fjordens naturlige muligheder for dette fiskeri. Dette indebærer en langt bedre koordinering af arbejdet, eksempelvis med udarbejdelse af bekendtgørelser vedrørende fiskerireguleringen, ikke blot i henseende til ønsker om bevarelse af bestanden af muslinger, men tillige under hensyn til en samlet natur- og miljømæssig vurdering af fjordens udvikling. Dette indebærer bl.a. et permanent forbud mod muslingefiskeri i EF-fuglebeskyttelsesdirektivområder og Ramsarområder. Tillige ønskes en række yderligere forsøg med former for blåmuslingefiskeri baseret på hensyntagen til områdets økologiske balance.

Fiskeriet efter industrifisk foreslås standset som trawlfiskeri for en 5-årig periode på grund af denne fiskeriforms overordentlig store effektivitet. Fiskeri efter industrifisk foreslås herefter indrettet på en sådan måde, at opvæksten af fiskeyngel og hensynet til fjordens øvrige fauna og flora indgår som afgørende faktorer ved den nærmere fastlæggelse af reguleringsforanstaltningerne.

Det gældende forbud mod saltvandsdambrug og det foreslåede forbud mod etablering af nye ferskvandsdambrug i de vandløb, der afvander til fjorden, er begrundet i den voldsomme påvirkning, disse erhverv udøver som punktkilder til næringssaltbelastningen af fjordområdet. Limfjordsrederegørelsen, jf. note (4), anfører, at eksisterende brug har et overforbrug af foder på 15-20 pct. Videre konstateres, at mere end halvdelen af dambrugene påvirker vandløbene i uacceptabel grad og dermed medvirker til næringsbelastningen af fjorden. De hidtidige problemer med at anvende den gældende dambrugsbekendtgørelse til regulering af foderforbruget og dermed forureningspåvirkningen gør det påkrævet at gøre radikalt op med denne form for virksomhed, i det omfang der sker forureningspåvirkning af fjorden.

Ad 1.2.

Landbrugets andel af kvælstofbelastningen fra det åbne land, natur- og skovområder skønnes at udgøre 13.200 tons, jf. note (5). Såfremt landbruget alene skal leve op til vandmiljøplanens krav, skal der ske en reduktion med 7.500 tons af belastningsomfanget i 1992. Hertil skal lægges, at recipientkvalitetsplanen for Limfjorden i visse områder har målsætninger, der skærper vandmiljøplanens krav. En begrænsning i brugen af gødningsstoffer i overensstemmelse med hidtidig strategi synes ikke at kunne bidrage med den ønskede begrænsning. Forslagsstillerne er derfor nået til den opfattelse, at der må gribes anderledes håndfast ind over for næringssaltbelastningen fra landbrugets arealer. Således som forslaget er affattet, vil det umiddelbart omfatte betydelige og væsentlige landbrugsområder, der skal omstilles til en mere ekstensiv udnyttelse uden brug af landbrugskemikalier. Områderne skal derfor udpeges efter en nærmere vurdering af deres andel i påvirkningen af fjordmiljøet. Et så omfattende indgreb i udøvelsen af landbrugserhvervet indebærer store betænkeligheder. Omstillingen af landbrugsproduktionen på de udtagne arealer skal derfor også ses i lyset af mulighederne for at benytte EF's ledsageforanstaltninger til medfinansiering af landbrugets bidrag til opfyldelsen af de nationale miljøpolitiske målsætninger, først og frem-